DIN ACTIVITATEA FRONTULUI PLUGARILOR ÎN PERIOADA ANILOR 1945—1947

Ilie Avram

Instaurarea la 6 martie 1945 a guvernului de largă concentrare democratică sub preşedinţia doctorului Petru Groza a constituit o mare victorie în lupta revoluţionară din România, asigurînd dezvoltarea democratică şi progresistă a societăţii noastre.

Înfrînte şi înlăturate din viaţa politică a ţării, fostele clase conducătoare în frunte cu liderii partidelor „istorice" şi regele, avînd încă în mînă pîrghiile economice, îşi înteţesc atacul, în scopul subminării regimului democratic, pentru înfrîngerea revoluţiei şi restaurarea puterii lor politice.

Pentru paralizarea opoziţiei reacţiunii, alături de Partidul Comunist, Frontul plugarilor a desfăşurat o intensă muncă de lămurire în rîndul ţăranilor muncitori, explicîndu-le necesitatea luptei pentru refacerea distrugerilor provocate de război, a luptat împotriva speculei şi a sabotajului, pentru mărirea producţiei agricole, pentru o contribuţie cît mai însemnată la refacerea economică a ţării.

Faptul că în fruntea guvernului se afla dr. Petru Groza, ca reprezentant al Frontului plugarilor, însufleţea masele ţărăneşti la muncă şi luptă pentru consolidarea guvernului democrat. La rîndul său guvernul a luat tot felul de măsuri, a decretat legi, în scopul deplinei eliberări sociale a claselor producătoare de valori materiale din ţara noastră.

Cea mai însemnată măsură înfăptuită de guvernul democratic imediat după instaurarea sa, a fost legiferarea reformei agrare. Combătînd încercările de împotrivire ale grupării burgheziei liberale din guvern de sub conducerea lui Gh. Tătărăscu, Consiliul de Miniştri, în şedinţa din 20 martie 1945, a definitivat proiectul de lege al reformei agrare, iar la 23 martie, acesta a căpătat putere de lege.

Cu acest prilej, Romulus Zăroni, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor scria în raportul său către rege: „Sire, înfăptuirea reformei agrare, prin decretul lege de faţă, constituie îndeplinirea unui comandament naţional, economic şi social...

Aplicarea reformei agrare este încredinţată comitetelor de plugari alese pe comune şi pe plăşi, creindu-se astfel condiţiile cele mai bune pentru ca dispoziţiile prezentului decret să nu poată fi nici înlăturate, nici falsificate...

Prin justa aplicare a decretului de faţă se soluţionează una din problemele de bază ale României şi se deschid, pentru o importantă parte a ţărănimii noastre, noi perspective de viaţă"[1].

[1] Gh. Micle; *Răscoala pămîntului*, Ed. Frontul plugarilor, Bucureşti, 1945, p. 389—390.

Pe baza legii au fost expropriate fără despăgubire pămînturile şi inventarul viu şi mort al proprietarilor fascişti şi al celor care au colaborat cu hitleriştii, ale criminalilor de război şi ale duşmanilor poporului, vinovaţi de dezastrul ţării, cît şi pămînturile de depăşeau 50 de ha ale tuturor celorlalţi moşieri.

Scopul reformei agrare, după cum reiese din Decretul-lege pentru înfăptuirea reformei, a fost lichidarea proprietăţii moşiereşti şi a rămăşiţelor feudale ce constituiau o puternică frînă în dezvoltarea social-economică a ţării.

Prin înfăptuirea reformei agrare, obiectiv de bază în programul Frontului plugarilor, a fost rezolvată pentru ţara noastră problema fundamentală a revoluţiei burghezo-democratice şi s-a făurit şi întărit alianţa dintre clasa muncitoare cu ţărănimea muncitoare.

Organizaţiile Frontului plugarilor din întreaga ţară au desfăşurat o uriaşă activitate pentru realizarea reformei agrare conform cerinţelor specifice locale. Reprezentanţii Frontului plugarilor şi-au asumat cele mai de seamă sarcini şi răspunderi în comitetele comunale de reformă agrară, în înfăptuirea practică a exproprierilor cît şi în cadrul Comisiei centrale de înfăptuire a reformei. În marea majoritate a cazurilor preşedintele comisiei de plasă a reformei agrare era cîte un membru marcant al organizaţiei Frontului plugarilor şi numai în mod excepţional cîte un magistrat.

Nu rareori comitetele săteşti ale Frontului plugarilor îşi asumau întreaga sarcină a înfăptuirii reformei agrare. Încă la începutul lunii aprilie 1945, în judeţul Arad, de pildă, se expropriaseră cca. 60.000 de jugăre şi se împărţiseră ţăranilor, în judeţul Braşov peste 21.000, în Covurlui peste 27.000, în Bîrlad 17.000 etc.[2].

Înfăptuirea reformei agrare, confiscarea moşiilor şi împărţirea pămîntului către ţărani în judeţul Hunedoara a avut loc, în cea mai mare parte, în decursul lunilor februarie şi martie 1945, fiind realizată de către comitetele Frontului plugarilor, cu sprijinul echipelor de muncitori şi cu concursul prefectului ales de popor.

Organizaţia judeţeană a P.C.R. a trimis în această perioadă la sate peste 500 de muncitori, între care 260 de mineri din Valea Jiului, în majoritate membri de partid, care, împărţiţi în 42 de echipe, au ajutat pe ţăranii muncitori în confiscarea şi împărţirea pămînturilor moşiereşti. Printre primele moşii împărţite au fost ale cunoscutului moşier Aurel Vlad de la Bobîlna, plasa Orăştie, cea a grofului Kendeffy din comuna Rîu de Mori, plasa Haţeg, a baronului Josika din comuna Sîrbi, plasa Ilia ş.a. În timp de numai cîteva săptămîni au fost confiscate şi împărţite 6044 ha. de pămînt la 2282 familii, dintre care 876 ostaşi ce luptau pe frontul antihitlerist[3].

Sprijinul muncitorilor de la oraşe, în frunte cu comuniştii, dat ţăranilor organizaţi în Frontul plugarilor, a continuat în lunile ce au urmat, sub forma dotării cu unelte agricole, a reparării de maşini şi unelte şi chiar prin ajutor direct la muncile agricole.

---

[2] *Studii şi referate monografice*, vol. III, Ed. pol., Bucureşti, 1960, p. 171.

[3] *Zori noi*, nr. 29, din 22 martie 1945 şi „Ardealul luptător", din 18 februarie 1945.

Anul 1945 a cuprins aproape în totalitate perioada de înfăptuire a reformei agrare. Pe întreaga ţară numărul moşiilor de peste 50 de ha, confiscate la sfîrşitul lunii septembrie 1945 era de 7303, suprafaţa totală de 14152,58 de ha., faţă de 1468945 ha. în total, iar numărul ţăranilor împroprietăriţi de 728961, ceea ce însemna că reforma agrară era în linii generale înfăptuită[4].

Reforma agrară era rezultatul luptei unite a muncitorilor şi a ţăranilor, după cum sublinia Miron Belea, secretarul general al Frontului plugarilor în cuvîntarea rostită la radio cu prilejul legiferării reformei. Constatînd că: „plugărimea face zid puternic în jurul Frontului plugarilor, al cărui preşedinte este primul ministru, prietenul dr. Petru Groza, secretarul general se angaja în numele organizaţiei de a continua lupta alături de P.C.R. şi împreună cu clasa muncitoare pentru o viaţă nouă, mai bună a întregului nostru popor"[5].

Un loc important în lupta maselor ţărăneşti, conduse de Frontul plugarilor, pentru refacerea şi dezvoltarea economiei naţionale l-au ocupat eforturile făcute pentru efectuarea lucrărilor agricole, pentru mărirea producţiei agricole a ţării, eforturi care însă n-au adus rezultatele scontate în anii 1945 şi 1946 din cauza secetei cumplite ce a bîntuit teritoriul ţării noastre, în special în partea de est şi sud, deşi se însămînţaseră peste 7.700.000 ha., mai mult decît în anul 1939.

De menţionat este şi activitatea depusă de Frontul plugarilor în 1945 pentru elaborarea legii de arestare şi judecare a criminalilor de război cît şi contribuţia directă la judecarea şi condamnarea acestora de către Tribunalul poporului din completul căruia făcea parte ca membru permanent, din partea Frontului plugarilor, ţăranul hunedorean Ioviţă Dumbravă. În timpul procesului, numeroase organizaţii ale Frontului plugarilor din întreaga ţară au cerut prin moţiuni, aspra pedepsire a vinovaţilor de dezastrul ţării.

Moment de o deosebită însemnătate pentru viitorul patriei noastre, susţinut cu tărie de Frontul plugarilor şi cu al cărui prilej s-au organizat manifestări entuziaste, l-a constituit victoria finală obţinută în războiul antifascist. La reîntoarcerea ostaşilor români şi sovietici victorioşi de pe front, comitetele Frontului plugarilor din foarte multe localităţi au construit arcuri de triumf, au organizat adunări publice, serbări cu programe artistice.

Un eveniment de o deosebită însemnătate istorică în viaţa organizaţiei ţărăneşti l-a constituit Congresul general al Frontului plugarilor din 24—27 iunie 1945. Congresul a făcut o analiză profundă a activităţii politice şi economice desfăşurate de Frontul plugarilor, a evidenţiat contribuţia adusă la guvernarea ţării în perioada de după 23 August 1944 şi a stabilit programul de luptă în continuare, în vederea desăvîrşirii revoluţiei burghezo-democratice.

Lucrările Congresului s-au desfăşurat la sediul M.A.N. sub semnul alianţei muncitoreşti-ţărăneşti şi al prieteniei cu naţionalităţile conlocui-

---

[4] Raport statistic al reformei agrare pe luna sept. 1945. Arhiva centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 13, fila 121.

[5] Gh. Micle, *Răscoala pămîntului*, Editura Frontul plugarilor, Bucureşti, 1945, p. 439.

toare şi cu toate popoarele democratice şi iubitoare de pace din lumea întreagă.

Ţinut la numai trei luni după instaurarea guvernului democratic şi legiferarea reformei agrare, congresul exprima dorinţa şi încrederea ţărănimii într-o eră nouă şi fericită în viaţa poporului nostru. La congres s-au adoptat statutul şi programul nou al organizaţiei în care se formulau cerinţe superioare, corespunzătoare noii etape, faţă de membri săi. În perioada imediat următoare congresului, sub influenţa lucrărilor sale, a avut loc o intensificare a activităţii organizaţiilor în întreaga ţară. A crescut substanţial influenţa în rîndurile tineretului şi ale femeilor. Cu toate că se creaseră organizaţiile proprii: „Tineretul progresist". şi U.F.D.R. — tinerii şi femeile, membri ai Frontului plugarilor, rămîneau şi ca membri ai acestei organizaţii. În decursul anului 1945 s-a dezvoltat mult şi reţeaua cooperativelor de consum, s-au obţinut însemnate rezultate pe linia democratizării conducerilor acestora şi a combaterii speculei deşănţate desfăşurată de elementele reacţionare. Încă în luna septembrie 1945 existau create 2470 de cooperative în ţară, iar pînă la sfîrşitul anului, reţeaua cooperativelor s-a mai lărgit, asigurînd deservirea ţăranilor muncitori în condiţii tot mai bune[6]. Tot mai mulţi intelectuali din rîndul celor mai diferite categorii: cadre didactice, jurişti, medici etc., erau atraşi în cadrul activităţii de propagandă a organizaţiilor Frontului plugarilor.

Sub raport organizatoric, la numai două luni după congres, situaţia se prezenta astfel: comune organizate 6.466 cu 1.033.592 de membri (între care 63.640 de tineri şi 70.056 de femei), 4.604 primari membri ai Frontului plugarilor, 1.703 case de sfat (sedii ale organizaţiilor locale). În luna noiembrie numărul membrilor organizaţiei ajunsese la 1.438.000[7]. În aceste noi condiţii, în scopul consolidării cuceririlor revoluţionare obţinute pe linia democratizării ţării, începea o nouă etapă de lupte politice, a pregătirii alegerilor parlamentare ce au avut loc în noiembrie 1946.

La sfîrşitul anului 1945 şi începutul anului 1946 forţele revoluţionare din România se aflau în continuă ofensivă în lupta împotriva reacţiunii, pentru desăvîrşirea revoluţiei burghezo-democratice.

În tot decursul anului 1946 Frontul plugarilor şi-a consacrat întreaga activitate pregătirii alegerilor parlamentare, contribuind din plin la obţinerea victoriei în aceste alegeri, moment de seamă în lupta forţelor democratice, pentru consolidarea cuceririlor obţinute, pentru zdrobirea definitivă a reacţiunii.

După ce, la indicaţia Conferinţei de la Moscova a miniştrilor de externe a marilor puteri, din decembrie 1945, guvernul român a introdus în rîndurile sale cîte un reprezentant al P.N.T. — Maniu şi al P.N.L. — Brătianu, în ziua de 8 ianuarie 1946 s-a adoptat hotărîrea de a efectua alegeri generale legislative. Cercurile imperialiste, apreciind greşit raportul forţelor politice din ţara noastră ,sperau că în alegerile ce urmau să aibă loc vor ieşi victorioase partidele reacţionare.

Tactica forţelor democratice pentru cîştigarea bătăliei electorale a fost stabilită în cadrul Plenarei C.C. al P.C.R. din 25—28 ian. 1946 cu

---

[6] Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 1, dosar nr. 13, fila 121.

[7] Şedinţa C.C. a Frontului plugarilor din 23 nov. 1945, Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 29, dosar nr. 2, fila 222.

prilejul căreia, după ce s-a făcut analiza situaţiei politice interne şi internaţionale, s-a propus prezentarea în alegeri pe o singură listă a tuturor forţelor democratice din guvern, reprezentante a majorităţii covîrşitoare a poporului.

Reacţiunea şi în special P.N.T. — Iuliu Maniu şi P.N.L. — Dinu Brătianu încercau tot felul de manevre pentru atragerea Frontului plugarilor de partea lor, de izolare a organizaţiei faţă de Partidul Comunist.

Acordarea votului în favoarea forţelor democratice din partea majorităţii poporului putea fi asigurată numai prin participarea clasei muncitoare unite în alegeri şi atragerea celei mai largi organizaţii a ţărănimii. Aceasta s-a şi hotărît încă la Congresul P.S.D. din 10 martie 1946 şi în şedinţa Comitetului executiv al Frontului plugarilor din zilele de 16—17 februarie 1946 şi apoi a Comitetului Central din 18 martie acelaşi an.

În tot cursul anului 1946, Frontul plugarilor a luptat pentru desăvîrşirea reformei agrare. Începînd din luna iunie a trecut la împărţirea titlurilor de împroprietărire în adunări populare, fapt ce a contribuit în mod substanţial la întărirea încrederii ţăranilor în regimul democratic.

În luna mai a fost definitivată platforma-program iniţiată de Plenara Comitetului Central al P.C.R. din ianuarie 1946. În 17 mai reprezentanţii P.C.R., P.S.D., Frontul plugarilor, P.N.P., P.N.L. — Tătărăscu şi P.N.T. — Anton Alexandrescu, au semnat platforma-program şi au hotărît constituirea B.P.D. cît şi a Comisiei centrale care urma să coordoneze activitatea Blocului în întreaga ţară.

Platforma-program a B.P.D. cuprindea programul de acţiune guvernamentală în toate sectoarele de activitate şi, în special, în cel al refacerii economice a ţării, al consolidării regimului democratic, al asigurării drepturilor şi libertăţilor cetăţeneşti, al asigurării independenţei naţionale şi a păcii. Pentru ţărănimea muncitoare se prevedea înzestrarea agriculturii cu mijloace moderne de lucrare a pămîntului prin centre de închiriat maşini agricole, acordarea de credite ieftine şi pe termen lung, ajutorarea cu seminţe şi îndrumări agrotehnice cît şi apărarea ţăranilor muncitori împotriva elementelor exploatatoare, a speculanţilor şi cămătarilor etc., pentru dezvoltarea gospodăriilor ţărăneşti şi mărirea producţiei agricole în general.

Organizaţiile Frontului plugarilor au organizat uriaşe întruniri electorale şi acţiuni de sprijinire a populaţiei bîntuite de secetă, cîştigînd o influenţă şi popularitate tot mai mare în sînul ţăranilor muncitori, astfel că era o mare mîndrie de a face parte din Frontul plugarilor ale cărui rînduri se lărgesc continuu, ajungînd ca în toamna anului 1946 să numere peste 1.500.000 de membri[8]. Pe tot parcursul anului s-au luat măsuri de întărire organizatorică la toate nivelurile, începînd de la comitetele comunale şi pînă la Comitetul Central. Au fost cazuri cînd la un moment dat toţi primarii din mediul sătesc al unor judeţe erau membri ai Frontului plugarilor (Ex. Someş şi Romanaţi)[9]. În unele regiuni (ca de exemplu la Vîlcea) s-au primit „membri aderenţi“ din rîndul simpatizanţilor, care

---

[8] Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 2, fila 222.

[9] Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R. fond nr. 20, dosar nr. 6, fila 9.

participau la ședințe și activitățile organizației, fără a avea drept de vot și obligația de a plăti cotizație[10].

În anul 1946 s-au luat măsuri de îmbunătățire a activității în rîndurile femeilor și ale tineretului, atrăgînd noi contingente din aceste categorii în cadrul organizației. În același timp, Frontul plugarilor a sprijinit procesul de organizare în sindicate a salariaților agricoli, ajungîndu-se în multe județe ca numărul țăranilor înscriși în sindicat să fie de ordinul miilor. S-a sprijinit, de asemenea, organizarea sectorului de stat în agricultură, în luna octombrie acesta cuprinzînd 232.641 ha.[11]. În sept. 1946 a fost înființată REAZIM pentru întărirea și exploatarea rațională a gospodăriilor agricole de stat.

În mod oficial campania electorală a fost deschisă la 2 iunie de către dr. Petru Groza în cadrul unei mari adunări populare ce a avut loc pe stadionul din Iași și la care vorbitorul a spus printre altele: „Să fim gata deci de aceste alegeri, să muncim pînă atunci și să facem ca ziua de alegeri să nu mai fie o zi de bătăi, să fie o zi de mare sărbătoare, în care plugărimea din sate, împreună cu muncitorii din uzine și intelectualii progresiști să meargă să voteze pentru o Românie democratică". Și într-adevăr, învingînd cu tact toate greutățile, Frontul plugarilor s-a prezentat cu o pondere foarte mare de alegători aducîndu-și valorosul său aport la victoria în alegeri a forțelor democratice. Ne sînt cunoscute rezultatele alegerilor: aproape 7 milioane de participanți în ziua de 19 nov. la alegeri, ceea ce reprezenta 88,99% — procent fără precedent în istoria politică a României. Din cele 414 mandate, 348 au fost obținute de B.P.D. Din partea Frontului plugarilor au candidat 81 de reprezentanți între care 36 țărani.

Așa după cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, victoria în alegerile parlamentare din 1946 „oglindește baza social-politică largă pe care se sprijinea guvernul democratic, compromiterea și izolarea de mase a partidelor burgheze-reacționare care curînd aveau să dispară din viața politică".

Măreața victorie a alegerilor din 1946 din România a deschis largi perspective de dezvoltare pe mai departe a procesului revoluționar neîntrerupt la care Frontul plugarilor și-a adus o contribuție de seamă.

*

Prin înfăptuirea reformei agrare, prin succesele obținute în democratizarea vieții publice și zdrobirea partidelor reacționare în alegerile parlamentare, sarcinile general-democratice ale revoluției noastre populare erau în general înfăptuite. În anul 1947 se putea trece deci la măsuri pregătitoare, în vederea instaurării dictaturii proletariatului și la construirea socialismului.

Pînă la sfîrșitul anului 1946 transformările ce au avut loc în domeniul politic și economic nu au atins baza capitalistă a societăților noastre. În tot acest timp Frontul plugarilor reprezenta o organizație a întregii țărănimi, cu excepția elementelor fasciste, un fel de „uniune a țăranilor",

---

10 Arhiva centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 5, fila 70.

11 Revista arhivelor, nr. 1, 1965, p. 107.

care şi-a păstrat acest caracter pînă la începutul anului 1947, care corespunzător cu noile sarcini ce urmau a fi rezolvate, începea procesul de transformare a sa într-o organizaţie a ţărănimii muncitoare.

Chiaburimea deţinînd cca. 20% din suprafaţa totală a gospodăriilor agricole individuale şi favorizată atît de situaţia economică şi consecinţele celor doi ani de secetă, a început să acapareze pămîntul şi alte bunuri materiale ale ţăranilor săraci şi mijlocaşi. Numai în judeţul Brăila, spre exemplu, chiaburii au acaparat de la ţăranii muncitori 2388 de loturi de pămînt, între 0,50 şi 3 ha., dintre care 75% numai pe cereale. Prin intentarea de procese ţăranilor împroprietăriţi se încerca subminarea încrederii ţăranilor muncitori în temeinicia reformei agrare. În luna iulie 1947, de pildă, în întreaga ţară erau în curs de judecare peste 2000 de procese. Elementele chiabureşti nu se dădeau înapoi nici de la diferite acţiuni duşmănoase ca: devastarea unor depozite de cereale pentru ajutorarea regiunilor bîntuite de secetă, atacarea unor colectori, manifestări de naţionalism şi şovinism etc. Această situaţie presupunea luarea de măsuri pentru demascarea şi înlăturarea elementelor chiabureşti, reacţionare din întreaga viaţă politică şi publică a ţării.

Mai întîi s-au luat măsuri de întărire a muncii de partid, Plenara C.C. al P.C.R. din 8—9 ianuarie 1947 hotărînd desfiinţarea comitetelor regionale şi înfiinţarea celor judeţene şi legarea lor directă de Comitetul Central al partidului. Între măsurile luate pentru întărirea muncii de partid la sate a fost şi crearea secţiilor ţărăneşti pe lîngă comitetele judeţene de partid. O dată cu întărirea rîndurilor partidului la sate s-a acordat sprijin direct pentru întărirea organizaţiilor Frontului plugarilor şi atragerea ţăranilor muncitori în opera de redresare economică a ţării.

Creşterea spiritului revoluţionar al ţăranilor muncitori, ca urmare a întăririi continue a alianţei muncitoreşti-ţărăneşti şi a rolului de conducător al clasei muncitoare în cadrul acestei alianţe, a condus la transformarea alianţei dintr-o forţă predominant antifeudală într-una anticapitalistă. În aceste condiţii a devenit posibilă şi necesară transformarea organizaţiei Frontului plugarilor dintr-o organizaţie politică a întregii ţărănimi într-o organizaţie a ţărănimii muncitoare.

În perioada luptelor revoluţionare de pînă atunci se adînciseră contradicţiile şi în sînul Frontului plugarilor între elementele chiabureşti şi cei ce reprezentau interesele ţărănimii muncitoare, fapt ce impunea înlăturarea elementelor chiabureşti din rîndurile Frontului plugarilor. Într-o consfătuire comună a Biroului Politic al C.C. al P.C.R. şi a Comitetului Executiv al Frontului plugarilor s-a stabilit linia de izolare politică a chiaburimii.

În comunicatul dat publicităţii la 28 aprilie 1947 se remarca şi reafirma caracterul pe care Frontul plugarilor l-a avut la constituire şi anume acela de a fi „partidul de luptă şi de apărare a intereselor ţărănimii muncitoare, partidul ţăranilor fără pămînt, cu pămînt puţin şi al celor ce-şi muncesc singuri pămîntul[12]. Ca sarcini se prevedeau: revizuirea şi regruparea cadrelor de conducere (elemente nevoiaşe, cinstite şi devotate în conducere), revizuirea statutului, mărirea rîndurilor organizaţiei prin înscrierea a cît mai mulţi ţărani muncitori, intensificarea luptei pentru

[12] „Scînteia“, nr. 807 din 26 aprilie 1947.

îmbunătăţirea stării materiale şi culturale a ţăranilor muncitori. Aceste măsuri şi hotărîri au fost prelucrate pînă jos în toate organizaţiile Frontului plugarilor, luîndu-se măsuri de aplicare, trecîndu-se la izolarea şi înlăturarea elementelor chiabureşti din rîndurile organizaţiei.

Locul contradicţiei dintre ţărănime şi moşierime a fost luat în mod treptat de contradicţia dintre ţărănimea muncitoare şi chiaburime. Ca urmare a acestui fapt, după înlăturarea elementelor chiabureşti din Frontul plugarilor, procesul de radicalizare a ţărănimii muncitoare şi în primul rînd a ţărănimii sărace a cunoscut un ritm deosebit de accelerat. La sfîrşitul anului 1947 ponderea ţăranilor săraci în Frontul plugarilor ajunsese în multe comune şi sate la peste 70%. O afluenţă crescîndă spre organizaţie se simţea în acest timp şi în rîndul intelectualilor săraci de la sate. Frontul plugarilor a făcut astfel o mare cotitură în muncă cu prilejul acestei reorganizări, dînd o puternică lovitură chiaburimii şi întregii reacţiuni, care urmărea să submineze alianţa muncitorească-ţărănească şi dezvoltarea pe mai departe a revoluţiei.

În iunie 1947 C.C. al P.C.R. a luat noi măsuri pentru îmbunătăţirea situaţiei economice şi financiare a ţării, măsuri cu caracter anticapitalist, primite cu deosebit interes de organizaţiile Frontului plugarilor care s-au antrenat la muncă şi luptă pentru traducerea lor în viaţă şi, în primul rînd pentru dotarea cu maşini şi unelte agricole, aprovizionarea cu seminţe selecţionate şi animale de rasă, împiedicarea exploatării chiabureşti etc. Numai într-o primă etapă au fost puse la dispoziţia ţăranilor muncitori 5020 de pluguri cu tracţiune animală, 340 de semănători, 8856 grape, 1326 prăşitori, 1064 tocători de nutreţ manuale etc.[13]. În aceste condiţii membrii Frontului plugarilor au mobilizat ţăranii muncitori la unităţile agricole reuşind să îndeplinească planul de însămînţări în anul 1947 în condiţii climatice favorabile, reuşindu-se să se obţină o recoltă bogată care a contribuit la asigurarea hranei populaţiei şi a unor ramuri ale industriei cu materii prime, creindu-se şi anumite disponibilităţi de export.

După aplicarea măsurilor de reorganizare, marea majoritate a membrilor Frontului plugarilor se declarau de acord cu bisistemul de colectare şi impozite mai ales că acestea se stabiliseră pe principii noi, îmbunătăţite şi luptau pentru aplicarea lor în practică.

Ca şi în anii trecuţi, organizaţiile Frontului plugarilor au acordat tot sprijinul comitetelor C.A.R.S. pentru combaterea consecinţelor provocate de secetă. Mulţi dintre membrii organizaţiei solicitau benevol întreţinerea în familiile lor a unor copii din regiunile înfometate. În judeţul Bihor erau astfel întreţinuţi 2888 copii[14], în judeţul Hunedoara 1341, în judeţul Alba 967[15] etc.

Trecîndu-se masiv la acţiuni de reconstrucţie a ţării, în anul 1947 organizaţiile Frontului plugarilor îşi cuprindeau în planurile de muncă acţiuni de refacere de drumuri, poduri, case distruse de război, primării, şcoli, dispensare etc.

În domeniul cooperatist, Frontul plugarilor a luat măsuri de scoatere a chiaburilor din conducerile cooperativelor, a federalelor judeţene, băn-

---

13 Analele româno-sovietice, seria economie, nr. 4/1962, p. 62.

14 Arhiva Comit. jud. Bihor al P.C.R., fond nr. 10, dosar 24, fila 25.

15 Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr. 20, dosar nr. 9, fila 71.

cile populare, de trecere a lor în întregime în mîinile forțelor democratice, ajungîndu-se ca foarte multe unități să fie pe drept considerate ale Frontului plugarilor și sprijin de bază în combaterea speculei.

Pentru sprijinirea traducerii în practică a propunerilor și măsurilor inițiate de partid și însușite de guvern pentru redresarea economică a țării, în vara anului 1947, în zilele de 3—5 august, conducerea Frontului plugarilor a organizat o conferință cu președinții și secretarii organizațiilor județene cu care prilej s-a adoptat o rezoluție de linie programatică pentru activitatea de viitor.

Însemnate succese s-au obținut în anul 1947 în dezvoltarea organizatorică a Frontului plugarilor în întreaga țară, în informarea asupra stărilor de lucruri din comune și sate, în îmbunătățirea controlului asupra îndeplinirii hotărîrilor și a măsurilor luate de către organizații de garanție a îndeplinirii lor.

După conferința din august s-au luat o serie de măsuri organizatorice, de înlăturare din aparatul organizației a elementelor necorespunzătoare, de promovare a unor noi activiști în special dintre absolvenții școlii centrale de cadre de la Codlea-Brașov, de îmbunătățire a activității resoartelor și de stabilire a principiului răspunderii teritoriale, pentru fiecare plasă repartizîndu-se de obicei cîte un instructor județean.

Pentru a evita strecurarea din nou a unor elemente dușmănoase în rîndurile organizației, primirile au început să se facă în mod individual și totuși numărul celor ce solicitau înscrierea în Frontul plugarilor era tot mai mare. Încă la începutul anului 1947 organizația județeană Hunedoara număra 33.428 de membri. Mulți dintre cei ce se îndreptau înspre organizația veneau chiar din alte partide, de exemplu organizația partidului țărănesc democrat — Lupu din Rădăuți a trecut în bloc în Frontul plugarilor în ziua de 7 martie 1947 în frunte cu președintele organizației județene, avocatul Palamaru[16].

În anul 1947 a fost, de asemenea, intensificată activitatea propagandistică și culturală a organizației și orientată în spre popularizarea legilor și măsurilor luate, a situației internaționale, s-au organizat cursuri de alfabetizare, echipe cultural-artistice, măsuri de îmbunătățire a presei centrale și locale etc. Pe alocuri (jud. Cluj și Bihor) au existat și anumite încercări de anchete sociale. S-a intensificat munca în rîndul femeilor și a tineretului, obținîndu-se frumoase rezultate în combaterea concepției după care femeile și tinerii nu trebuie să facă politică, în creșterea numărului membrilor organizației la aceste categorii sociale. Conlucrarea cu organizațiile de partid s-a perfectat în toate județele țării, de asemenea, cu sindicatele de salariați agricoli, care au ajuns la peste 100, cu cca. 100.000 de membri.

Prin activitatea sa multiplă și de mare amploare, Frontul plugarilor și-a adus un deosebit aport la înfrîngerea definitivă a reacțiunii, la refacerea economică a țării, contribuind din plin la crearea condițiilor prielnice de preluare a întregii puteri politice de către forțele democratice, prin înlăturarea monarhiei și trecerea la înfăptuirea sarcinilor revoluției socialiste.

---

[16] Arhiva Centrală a C.C. al P.C.R., fond nr 20, dosar nr. 9, fila 76.

Prin proclamarea republicii şi instaurarea dictaturii proletariatului s-a deschis o nouă etapă de profunde transformări în viaţa economică şi social-politică a ţării, la care Frontul plugarilor şi-a adus, pe mai departe, o contribuţie de seamă, pînă la epuizarea atribuţiilor pentru care fusese creat.

SUR L'ACTIVITÉ DU FRONT DES LABOUREURS DURANT LES ANNÉES 1945–1947

RÉSUMÉ

L'auteur relève l'apport de l'organisation démocratique paysanne le „Front des laboureurs" aux actions révolutionnaires entreprises par le Parti communiste Roumain au cours des années 1945—1947.